هُو اللّه - الحمد للّه الّذی ظهرت آیاته و بدّت بیّناته...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُو اللّه

الحمد للّه الّذی ظهرت آیاته و بدّت بیّناته و تمّت کلماته و ارتفعت راياته و انتشرت نفحاته و انجذبت بها القلوب و الارواح و اهتزّت بها الافئدة و الاشباح و قامت الافراح و تشهق طاووس الفردوس و دلع دیک العرش و صاح و قال سبحان المشرق علی الآفاق، سبحان نیّر طلوع الاشراق، سبحان من اظهر الوفاق، سبحان من رفع الشقاق، سبحان من امتلأ بذکره الصحف و الاوراق، سبحان من انجذب بظهوره اهل الاشتیاق، سبحان من قرّت بجماله أعین العشّاق، سبحان من جرت بحبّه السیول من الآماق، سبحان من شقّ الحجبات السادلة علی الاحداق، سبحان من سطع و لاح و أشرق و باح بأنواره الساطعة علی الارض و السماوات، فارتفع التهلیل و التکبیر بظهوره من الربوات فسمعت الآذان ذلک النداء فی شرق الارض و غربها و نادی أهل الوفا لبّیک لبّیک یا ربّی الاعلی، لبّیک لبّیک یا بهاء الابهی، لبّیک لبّیک یا ربّ الآخرة و الاولی، لبّیک لبّیک یا ذا الآیات الکبری، لبّیک لبّیک یا ذا الاسماء الحسنی، لبّیک لبّیک یا ذا المثل الاعلی، لبّیک لبّیک أیّتها الشمس المشرقة فی قطب السما.

ربّنا انّنا سمعنا منادیاً ینادی للایمان أن آمنوا بربّکم فآمنّا ربّنا فاغفر لنا ذنوبنا و کفّر عنّا سیّئاتنا و توفّنا مع الابرار. و صلّ اللّهمّ یا الهی علی النقطة الاولی و الکلمة العلیا و المرکز الاعلی و شمس الضحی الساطعة الفجر علی کلّ الارجاء و الانحاء مظهر نفسک. و مطلع ارادتک و معدن حکمتک و مرکز وحدانیّتک و مصدر فردانیّتک و مهبط آیاتک و معدن اسرارک و مصدر انوارک و علی الّذین اتّبعوا و انجذبوا بحبّه

و اشتعلوا بنار محبّته و نادوا باسمه. و استشهدوا فی سبیله و شربوا من سلسبیله ما تکرّر القرون و الاعصار و تتابع الاحقاب و الادهار انّک انت الکریم المقتدر العزیز الجبّار.

ای آیت هدی، شکر کن خدا را که از ناحیه دهما بمرکز انوار اقبال نمودی. و از وادی سراب بچشمه عذب فرات و هذا مغتسل بارد و شراب رسیدی. نور هدایت در افق احدیّت دیدی و ندای جانفزای الهی را از وادی ایمن در شجره مبارکه شنیدی. شهد محبّت الله چشیدی و کأس معرفت الله نوشیدی. حال دم آنست که همدم بیگانه و آشنا گردی و دمبدم نعره یا بهاء الابهی برآری و لسان بهدایت کبری بگشائی. کران شنوا نمائی، کوران بینا کنی، و گنگان گویا نمائی، افسرد گان بشور و وله آری، و پژمرد گان بوجد و طرب افکنی. غافلان هوشیار کنی، خفتگان بیدار نمائی، تشنگان سیراب کنی، و گمگشتگان راه هدی نمائی. محرومان محرم کنی و بی‌نوایان نوا بخشی. انّ ربّک یؤیّدک و ینصرک و ینفث بروح القدس فی فمک و ینطقک بما یحیّر العقول من الدلائل و البراهین بسلطان مبین. و علیک و علی الاحبّاء التکبیر و البهاء و التّحیّة و الثّناء. الی أبد الآباد. ع ع